

## Панел дискусија

### „Улога инспектора у тужилачким истрагама”

#### *ЗАКЉУЧЦИ*

1. Будући да је проблем заштите животне средине, као и процесуирање истих дела комплексан, а имајући у виду да је потребан вишеинституционални приступ у његовом решавању, неопходно је установити механизме ефективне и сталне сарадње између представника свих институција у његовом решавању, на првом месту између инспектора за заштиту животне средине и тужилаца, као и полицијских службеника а у циљу обезбеђења веома брзе реакције надлежних инспекцијских органа и предузимање хитних мера, у складу са постојећим законским прописима. Веома је важна сарадња са полицијом и локално надлежним основним јавним тужилаштвом у циљу брзог и правременог обезбеђења материјалних доказа.
2. Потребно је установити механизме координације са овим институцијама, те је, у том смислу неопходно што пре усвојити Протокол о сарадњи у оваквим случајевима између Министарства заштите животне средине, Министарства унутрашњих послова и Министарства правде, који је у припреми од стране Министарства заштите животне средине.
3. Неопходне су заједничке едукације јавних тужилаца, инспектора за заштиту животне средине, и судија на примерима из праксе, са свим проблемима са којима смо се сусретали у примени прописа из области заштите животне средине, као и упознавање инспектора са овлашћењима ЈТ и Суда, као и да се појасни улога инспектора у кривичном поступку.
4. Потребна је специјализација јавних тужилаца и судија за поступање у вези кривичних дела, привредних преступа и прекршаја (у кривичним, привредно казним и прекршајним поступцима из области заштите животне средине), што подразумева већи број судија и тужилаца која би се бавила овом врстом предмета, као и израда приручника за судије и тужиоце са специфичним знањима.
5. Израда и развој базе података који би се односили на загађиваче, односно правна или физичка лица која су кажњавана за привредне преступе, прекршаје или кривична дела из области заштите животне средине, са висинима казни, изреченим мерама безбедности или заштитним мерама, евентуално дужином трајања поступка или прикупљеним доказима.
6. Повећана заинтересованост судија и тужилаца за дела из „еколошког криминала”, и третирање ових предмета подједнако или евентуално, имајући у виду значај и друштвену опасност, више од других облика криминалитета у поступању, уважавајући велику преоптерећеност у раду судија и тужилаца.
7. Приликом кажњавања учиниоца кривичних дела, привредних преступа или прекршаја повећати износе досуђених казни.
8. Размотрити околност да ли је обавезу ремедијације штете, посебно код управљања отпадом, ефикасније изрицати од осуђивања на новчану казну, уз евентуалну измену кривичног законодавства.

9. Заједнички рад са Министарством заштите животне средине на иницијативи измене законодавства у смислу измене Закона о одузимању имовине проистекле из кривичних дела, у делу Закона који се односи за која кривична дела се примењује и у ту групу кривичних дела додати и дела из области заштите животне средине. С тим у вези је такође неопходно размотрити ревизију појединих законских прописа (Закон о управљању отпадом, Закон о заштити животне средине, па и Кривичног законика у погледу недовољно јасних појмова(чл.260. чл.262, чл.266) и поштравање казнене политике, израду свих предвиђених подзаконских аката, ревизију дозвола, доношење реалних прелазних рокова и стриктно придржавање истих, а у циљу достизања ЕУ стандарда, иако је највећи број европских директива већ транспонован у наше законодавство.
10. Неопходно је интензивирати међународну сарадњу на суочавању са случајевима еколошких кривичних дела, привредних преступа и прекршаја, посебно имајући у виду да многа од ових дела не познају административне границе и имају последице и у другим државама и размотрити примену оних механизма које поједине земље у окружењу или у ЕУ примењују у оваквим случајевима.